

Nr 14.

Ankom till riksdagens kansli den 21 februari 1933 kl. 11 f. m.

Utlåtande i anledning av dels Kungl. Maj:ts proposition nr 84 med förslag till lag angående fortsatt giltighet av lagen den 17 juni 1932 (nr 244) om fullgörande i vissa fall av betalningsskyldighet i förhållande till utlandet, dels ock i ämnet väckta motioner.

Genom en den 3 februari 1933 dagtecknad, till lagutskott hänvisad proposition, nr 84, vilken behandlats av första lagutskottet, har Kungl. Maj:t, under åberopande av propositionen bilagda, i statsrådet och lagrådet förda protokoll, föreslagit riksdagen att antaga följande förslag till

Lag

**angående fortsatt giltighet av lagen den 17 juni 1932 (nr 244)
om fullgörande i vissa fall av betalningsskyldighet i för-
hållande till utlandet.**

Häri genom förordnas, att lagen den 17 juni 1932 om fullgörande i vissa fall av betalningsskyldighet i förhållande till utlandet, vilken lag gäller till och med den 31 mars 1933, skall äga fortsatt giltighet efter sistnämnda dag till och med den 31 mars 1934.

I samband med denna proposition har utskottet till behandling förehåft två före propositionens avlämnande väckta motioner, nr 94 i första kammaren av herr *Trygger* m. fl. samt nr 70 i andra kammaren av herr *Lindman* m. fl.

I motionerna, som äro likalydande, hemställles, att lagen den 17 juni 1932 måtte givas förlängd giltighet till och med den 30 juni 1934.

Beträffande de skäl, som ligga till grund för Kungl. Maj:ts förslag och de väckta motionerna, får utskottet, i den mån redogörelse därför ej lämnas här nedan, hänvisa till propositionen och motionerna.

Lagen den 17 juni 1932 om fullgörande i vissa fall av betalningsskyldighet i förhållande till utlandet är av följande lydelse:

Har i främmande stat rätten att förfoga över betalningsmedel inskränkts, äge Konungen, i den mån så prövas nödigt för vinnande av betalningsutjämnning (clearing), efter hörande av fullmäktige i riksbanken förordna, att den, som på grund av köp eller eljest är pliktig att erlægga betalning till någon i den främmande staten, skall fullgöra betalningsskyldigheten

a) om clearingavtal slutits med den främmande staten, genom beloppets inbetalande i riksbanken på villkor, som stadgas i avtalet; samt

b) i annat fall genom beloppets insättande i riksbanken eller i annan av Konungen angiven bank å räkning, varöver borgenären icke må förfoga i vidare mån än Konungen bestämmer.

De närmare föreskrifter, som erfordras för verkställande av förordnande, varom ovan sägs, meddelas av Konungen.

Denna lag träder i kraft genast efter utfärdandet och gäller tillsvidare till och med den 31 mars 1933.

Föredragande departementschefen anför, att ifrågavarande av handelspolitiska skäl tillkomna lag avser att ställa till Kungl. Maj:ts förfogande ett medel till framtvingande av betalningsutjämning, s. k. valutaclearing, mellan Sverige och sådant främmande land, som vidtagit inskränkningar i rätten att förfoga över betalningsmedel. För detta ändamål bemyndigas Kungl. Maj:t att meddela förordnande, varigenom importör av varor eller annan, som är betalningsskyldig gentemot någon i det främmande landet, ålägges att fullgöra betalningsskyldighet på särskilt, i lagen angivet sätt. De befogenheter, som genom förevarande lagstiftning tillerkänts Kungl. Maj:t, hava hittills icke behövt tagas i bruk. Det handelspolitiska läget är emellertid alltjämt sådant, att behov av dylika befogenheter kan göra sig gällande. Vid detta förhållande synes lagens giltighetstid, som för närvarande är begränsad till utgången av nästkommande mars månad, böra utsträckas, förslagsvis på ett år.

Lagrådet har lämnat Kungl. Maj:ts förslag utan anmärkning.

Utskottet.

Utskottet har ingen erinran att göra mot att giltighetstiden för ifrågavarande lag förlänges såsom i propositionen föreslås.

På grund härav får utskottet hemställa,

A) att ifrågavarande proposition må av riksdagen bifallas;

B) att ifrågavarande motioner må anses besvarade genom utskottets hemställan under A).

Stockholm den 14 februari 1933.

På första lagutskottets vägnar:

A. ÅKERMAN.

Vid detta ärendes behandling ha närvarit:

från första kammaren: herrar Åkerman, Anderson i Hägelåkra, Klejbeck, Borell, Larson i Lerdala, Norling, Bismark och Julin; samt

från andra kammaren: herrar Linnér, Lindqvist, Hedlund i Östersund och K. A. Westman, fru Östlund samt herrar Olsson i Rimforsa, Olsson i Mellerud och Johanson i Huskvarna.